

[Jens Høyer.]

være den Grund, at Skatten ved denne Ændring flyttes fra svagere Skuldre over paa stærkere. Det er ogsaa det, man i nogen Maade søger at gøre ved dette Udligningsforslag. Men naar vi nu ser paa den Ændring af den sønderjyske Amtsbeskatning, der her er Tale om, møder vi akkurat det stik modsatte, nemlig dette, at man tager Byrden fra de stærke Skuldre og lægger den over paa de svage, idet Indkomsten, som hidtil har faaet sin Del af Amtsskatten, bliver pure fritaget derfor. Den Landmand, der foruden sin Ejendom, hvorefter han skal betale Skat, har en god Indtægt, slipper fremtidig for at betale af denne Indtægt til Amtet, hvorimod den Mand, som har en Ejendom, men som ingen Indtægt har, faar en forøget Byrde. Det er det, som er det horrible ved denne Ændring: vi lader de Folk gaa fri, som har bedst Evne til at betale, og lægger hovedsagelig Byrden paa dem, som har sværest ved at betale.

Vi har jo her paa Rigsdagen mange Gange beskæftiget os med Landbrugsforholdene i Sønderjylland, og vi har maattet træffe Hjelpeforanstaltninger for Landbruget dernede. Nu skal vi altsaa til at vedtage en Lov, som kan komme til at virke i høj Grad tyngende paa dem, som har daarligst Raad til at betale. Det synes jeg er en daarlig Form for Udligning, og jeg vil ligesom det ærede 10de tingvalgte Medlem (Jensen Christensen) meget henstille til Ministeren at afstaa fra dette. En saadan Lov vil vække Uro — Ministeren har jo mærket noget af denne Uro, da han var dernede —, og Utilfredsheden vil stige, efterhaanden som man ser Resultaterne af Loven paa dette Omraade.

Indenrigsministeren (Bertel Dahlgaard):

Det forekommer mig, at det ærede 10de tingvalgte Medlem (Jensen Christensen) be- gaar en Fejl i sin Argumentation over for mig. Det ærede Medlem taler nemlig hele Tiden, som om han talte paa det samlede Sønderjyllands Vegne, men det ærede Medlem ved godt, at det ikke er rigtigt. Hvis det ærede Medlem vil gøre det op med sig selv, vil han sikkert erkende, at han taler paa et meget ringe Mindretals Vegne. Der er derfor ingen Grund til at fremstille det, som om jeg i denne Sag vil øve Uret mod Sønderjylland. Det ærede Medlem vil ikke kunne nævne noget Tilfælde fra de Aar, jeg har haft med disse Ting at gøre, hvor jeg ikke har taget specielt Hensyn til de særlige sønderjyske kommunale Forhold og de Vanskeligheder, der findes dernede. Det

er jo meget let at tale, som om de Mennesker, der er uenige med det ærede 10de tingvalgte Medlem, er Folk, der ikke forstaa Rækkevidden af, hvad de gør, men der er dog maaske alligevel et Par Stykker, bortset maaske fra det ærede Medlem, der er i Stand til at bedømme disse Skatteforhold.

Det er heller ikke tilfældigt, at De samvirkende sønderjyske Husmandsforeninger i sin Tid ønskede denne Reform gennemført. Det ligger simpelt hen i, at den Beskatningsform, man paa dette Omraade har i Sønderjylland, i det store og hele medfører en uretfærdig Fordeling af Skatterne inden for selve Landbruget. Det er noget, der er kendt af alle, som har fulgt disse Ting gennem Tiderne, at ude i rene Landkommuner faar det mindre Landbrugs Folk større Forøgelse af deres Indkomstskat end Lettelse i deres Ejendomsskat. Det ligger igen i en ganske selvfølgelig Ting, nemlig i dette, at under nogenlunde normale Forhold er det mindre Landbrugs Indkomster forholdsvis større pr. ha end det store Landbrugs.

Der er ikke Tale om, at vi fra Regeringens Side ønsker at tage Byrden fra de stærke og lægge den paa de svage. En saa urimelig Paastand kan kun fremkomme ved, at det ærede Medlem, der fremsætter den, overhovedet ikke bedømmer disse Forhold ud fra den samlede Ordning, der her gennemføres.

Der tales om, at de større Indkomster dernede ikke kommer til at svare Skat til de Udgifter. Amterne har, samtidig med at Forslaget indeholder den Bestemmelse, at mere end $\frac{1}{3}$ eller i hvert Fald $\frac{1}{3}$ af Amternes Udgifter skilles ud og betales af Udligningsfonden. Det gælder jo i det hele taget, at den fælleskommunale Skat finder de Personer, der har Indkomster, uden Hensyn til hvor de er bosat.

Det ærede 10de tingvalgte Medlem talte om, at man i Sønderjylland havde haft en mere ligelig Fordeling paa Indkomster og Ejendomme end i det øvrige Land, men det kan man ikke sige. Man kan ikke sammenligne Forholdene i Sønderjylland og det øvrige Land paa dette Omraade, fordi Fordelingen mellem Indkomstskatterne og Ejendomsskatterne er saa højst forskellig fra Amt til Amt her i det gamle Land.

Jeg skal i øvrigt sige til det ærede Medlem, at jeg overhovedet ikke i denne Forbindelse har tænkt paa, om det kunde virke afskrækkende for Embedsmændene, for de bliver jo udnævnt, saa der kan ikke være Tale om, at de bliver holdt borte fra Landsdelene. Nej, det, der er Tale om, er